

[Johs. Christiansen.]

kr. Det er derfor nu, at en reorganisation af bygningstjenesten ville have virkelig værdi. Derfor burde det være nu, man gik i gang med denne reorganisering, og jeg tror ikke, at en sådan er mulig udfra det formål, den må have i hvert fald set med vore øjne, uden at man får ansat en højt kvalificeret civil bygningsuddannet mand i spidsen for bygningstjenesten og hurtigst muligt får udskiftet de officerer, der er ansat i bygningstjenesten, får anvist dem andre pladser indenfor forsvaret og får dem erstattet med civile arkitekter, civilingeniører, bygningskonduktører, og hvad der nu hører sig til. Det er et vigtigt spørgsmål for os, og det kan ikke være nogen ligegyldigt, på hvilken måde man bruger de store millionbeløb, som er afsat til dette formål. Jeg ved udmærket godt, at den højtærede minister er stærkt ophængt med arbejde, og jeg ved også udmærket godt, at det samme gælder afdelingerne indenfor forsvarsministeriet, men dette er en så vigtig sag, at jeg endnu en gang vil henstille til den højtærede minister at tage lidt efter, hvad der her bliver sagt. Det er altså ikke alene min opfattelse, men jeg forstod på det ærede medlem hr. Carsten Raft, at han i hvert fald havde en lignende opfattelse af forholdet.

De betragtninger, som det ærede medlem hr. Carsten Raft fremsatte om vort parti, tror jeg, jeg har svaret på i eftermiddags. Man har fra alle sider fremført, at det radikale venstre har fået en anden opfattelse, end det havde for nogle år tilbage, fra 1905 og fremefter. Det er der tidligere gjort rede for. Det kan ikke være nogen ubekendt, at det, der ligger til grund herfor, er den ændrede stilling Danmark indtrådte i, da det blev medlem af FN. Dermed var, og det har vi erkendt, den neutralitetspolitik, som vi tidligere har støttet vor militærpolitik på, ude af sagaen. Vi var kommet ind i en anden udenrigspolitisk linie, angivet ved det store fællesskab, som FN er. Ud fra erkendelsen heraf har det radikale venstre ærligt og redeligt søgt at danne sig sin overbevisning om, hvad der, også militærpolitisk, var tjenligt for vort land og vort folk, og jeg vil have lov til at hævde, at disse overvejelser blev foretaget i lige så udpræget alvor som de overvejelser, flertallet har været inde i, og som har dannet grundlaget for det, de er nået til i dag.

(Kort bemærkning).

Rasmus Hansen: Vi får jo se af fortrykket, hvad det ærede medlem hr. Johs.

Christiansen har sagt i eftermiddags om et dansk forsvars muligheder. Det ærede medlem mener, at han har sagt, at sættes et angreb ind mod Danmark, vil dets forsvar være nedkæmpet ikke på nogle timer, men på et døgn eller to. Jeg forstår, at påstanden gælder Danmark, efter at det fælleseuropæiske Atlantpagtforvar er oprettet. Jeg spørger i den anledning påny: Hvilken militær sagkundskab stiller sig bag denne påstand?

Jeg skal samtidig gøre en bemærkning om det radikale venstres stilling til de militære etableringer i hovedstaden. Vi har nu af det ærede medlem fået at vide, at det radikale venstre ikke ønsker eksisterende militære anlæg flyttet fra København, men kun vil have nye anlæg anbragt udenfor København. (Johs. Christiansen: Jeg sagde udtrykkeligt hovedsagelig!). Vel, hovedsagelig. Må vi så ikke få at vide, hvilke eksisterende militære anlæg i København det radikale venstre vil have flyttet.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Det var ikke for i mindste måde at være uvenlig overfor det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at jeg forsøgte at få noget kød på kroppen af det skelet, som det ærede medlem havde opstillet i betænkningen. Jeg synes, at efterhånden begynder det at antage form. Nu har man altså dog for hærens vedkommende sagt, hvad man tilstræber, og det er første gang, vi har fået det at vide; i forsvarskommissionen har det i hvert fald været holdt som en sød hemmelighed, hvad man ville opstille fra radikal side. Vi har vidst, at de ikke ville have en stor landhær, men nu har man altså sagt i dag, hvad man kunne tænke sig, og det er altså de 10 000 mand fordelt på 3 årlige indkaldelser. Det forekommer mig, at det ærede medlem er blevet bange for sin egen skygge, og jeg synes, jeg gjorde ham en tjeneste ved bare at få et sandsynlighedsgrundlag skabt, så det ærede medlem også vidste, hvad det var, han opererede med. Det kan ikke hjælpe noget, at det ærede medlem kommer og siger, at han ikke har været med i beregningerne selv. Det kan man selvfølgelig godt komme og sige, men det, jeg har taget mit udgangspunkt i, er de reelle mål, som man i selve betænkningen har opstillet for, hvad en dansk landhær skal kunne udrette. Der må formentlig være et vist forhold mellem de mål, man opstiller, og de midler, man stiller til rådighed, ellers er det jo penge, der er smidt fuldkommen ud i den blå luft. De beregninger, der er foretaget i eftermiddags i departementet, og som vi